

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie (hierna: de minister)
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle (hierna: de rechtbank), van 23 februari 2010 in zaken nrs. 09/27631
en 09/27633 in de gedingen tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een verzoek van de vreemdeling om hem met toepassing van de in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) neergelegde discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 19 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling' te verlenen, afgewezen en bepaald dat uitzetting van de vreemdeling op de voet van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) achterwege wordt gelaten tot 29 juni 2006.

Bij besluit van 4 april 2007 heeft de staatssecretaris het tegen het besluit van 19 december 2005 door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 24 december 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij uitspraak van 9 juni 2008 heeft de Afdeling het daartegen door de staatssecretaris ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond verklaard en voormelde uitspraak van 24 december 2007 bevestigd.

Bij besluit van 8 juli 2009 heeft de staatssecretaris het tegen het besluit van 19 december 2003 door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 8 juli 2009, voor zover thans van belang, heeft de staatssecretaris het tegen het besluit van 19 december 2005 door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard en geweigerd toepassing te geven aan artikel 64 van de Vw 2000. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, de tegen de besluiten van 8 juli 2009 door de vreemdeling ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de overwegingen wordt onder de minister tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Ingevolge artikel 64 van de Vw 2000 blijft uitzetting achterwege, zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.

Volgens paragraaf B8/10 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, blijft uitzetting op grond van artikel 64 van de Vw 2000 achterwege indien:

- de medisch adviseur aangeeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
- de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
- de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
- de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.

Volgens paragraaf B8/3.1, voor zover thans van belang, wordt onder medische noodsituatie verstaan: die situatie waarbij betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vast staat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder "op korte termijn" wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

Volgens paragraaf A4/7.4, voor zover thans van belang, kan het voorkomen dat de medisch adviseur in zijn advies aangeeft dat de vreemdeling in staat is om te reizen, doch dat dit onder bepaalde voorwaarden dient te geschieden. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om een voorraad medicijnen voor de vreemdeling tijdens en na de reis of het meenemen van medische gegevens. De Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V) ziet erop toe dat aan deze voorwaarden is voldaan voordat de vreemdeling wordt uitgezet.

2.3. Met het oog op het naar aanleiding van voormelde, in hoger beroep bevestigde, uitspraak van 24 december 2007 nieuw te nemen besluit heeft de minister advies gevraagd aan het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA). In een advies van 13 mei 2009 heeft het BMA, voor zover thans van belang, vermeld dat de vreemdeling bekend is met een ernstig chronisch depressief stemmingsbeeld met stemmingscongruente kenmerken. De vreemdeling wordt door een arts behandeld met psychotherapie en medicatie. Bij het uitblijven van behandeling is het mogelijk dat een medische

noodsituatie op korte termijn ontstaat. Volgens het BMA is behandeling van de vreemdeling in het land van herkomst in medisch-technische zin in voldoende mate aanwezig. Zo is psychiatrische behandeling verkrijgbaar in het State University Hospital te Skopje (Macedonië) en is ook de benodigde medicatie of equivalente medicatie verkrijgbaar. Gezien de huidige medische inzichten wordt de vreemdeling geacht in staat te zijn te reizen met gangbare vervoermiddelen. Wel is enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk, namelijk begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige, de beschikking over de medicatie en een fysieke overdracht op de plaats van bestemming aan de toekomstige behandelaar zodat de behandeling kan worden voortgezet, aldus het BMA.

2.4. In het besluit van 8 juli 2009 waarin – voor zover thans van belang – de minister heeft geweigerd toepassing te geven aan artikel 64 van de Vw 2000, heeft de minister overwogen dat uit het BMA-advies blijkt dat de vreemdeling onder voorwaarden kan reizen. De minister heeft zich door de DT&V laten informeren over de door het BMA gestelde reisvoorwaarden en de mogelijkheid van overdracht en directe voortzetting van de behandeling van de vreemdeling. Voordat de fysieke overdracht plaatsvindt wordt de medische overdracht geregeld door de DT&V. Als de medische overdracht niet geregeld kan worden, zal de vreemdeling niet worden uitgezet. De medische overdracht wordt geregeld door de Afdeling Bijzonder Vertrek van de DT&V, in die zin dat voor de uitzetting contact zal worden gelegd met het State University Hospital te Skopje en dat afspraken zullen worden gemaakt over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Nu niet is gebleken van feiten en omstandigheden die een belemmering vormen om aan de voorwaarden van het BMA te voldoen, bestaat geen aanleiding voor toepassing van artikel 64 van de Vw 2000, aldus de minister in het besluit.

2.5. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, samengevat weergegeven, onder verwijzing naar onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 september 2008 in zaak nr. 200708871/1 (www.raadvanstate.nl) overwogen dat waar het BMA voorwaarden heeft gesteld waarbij – blijkens de formulering – de individuele toegankelijkheid van belang is, de minister in het kader van de op hem rustende vergewisplicht actief dient na te gaan of aan de gestelde voorwaarden kan worden voldaan. Nu ten tijde van het desbetreffende besluit van 8 juli 2009 niet was geregeld en gegarandeerd dat bij de verwijdering van de vreemdeling een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling zou plaatsvinden, heeft de minister zich niet op basis van het BMA-advies op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling in staat wordt geacht te reizen. De toezegging dat, indien niet aan de door het BMA vermelde voorwaarden kan worden voldaan, de vreemdeling niet zal worden uitgezet, is onvoldoende om het standpunt van de minister te volgen. De minister had zich ervan dienen te vergewissen dat het mogelijk is de voorwaarden te vervullen waaronder de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen. Nu dit niet is gebeurd, heeft de minister niet op basis van het BMA-advies kunnen

concluderen dat geen sprake (meer) is van een situatie als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000, aldus de rechtbank.

2.6. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank, door aldus te overwegen, heeft miskend dat beoordeeld dient te worden of het op voorhand mogelijk moet worden geacht bij een uitzetting aan de daaraan door het BMA gestelde voorwaarden te voldoen. Daartoe wijst de minister erop dat uit het BMA-advies blijkt dat de voor de vreemdeling benodigde medische behandeling in het land van herkomst aanwezig is en in het besluit inzichtelijk is uiteengezet op welke wijze de fysieke overdracht van de vreemdeling zal worden geregeld teneinde aan deze door het BMA gestelde voorwaarde te voldoen. Gelet hierop, is de rechtbank ten onrechte tot het in de grief bestreden oordeel gekomen, aldus de minister.

2.6.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in voormelde uitspraak van 4 september 2008, leidt toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 er toe dat de van rechtswege aan een beschikking, strekkende tot afwijzing van een aanvraag om toelating, verbonden rechtsgevolgen worden opgeschort, welke rechtsgevolgen evenwel bij beëindiging van de toepassing van die bepaling van rechtswege herleven, dus zonder dat daarvoor nieuwe besluitvorming behoeft plaats te vinden. Het niet of niet langer van toepassing zijn van artikel 64 van de Vw 2000 betekent derhalve dat de minister, zo nodig, onverkort gebruik kan maken van zijn bevoegdheid tot uitzetting.

Dit brengt met zich dat, indien door het BMA voorwaarden zijn verbonden aan de uitzetting van een vreemdeling, de minister zich reeds bij de beoordeling of artikel 64 van de Vw 2000 op de vreemdeling van toepassing is, ervan moet vergewissen dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering aan die voorwaarden wordt voldaan en dat niet kan uitstellen tot het moment waarop daadwerkelijk tot verwijdering wordt overgegaan.

2.6.2. In de zaak die tot voormelde uitspraak van de Afdeling heeft geleid heeft de minister ter zitting bij de Afdeling, voor zover thans van belang, aangegeven dat eerst bij de daadwerkelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdeling uit Nederland door de DT&V zal worden beoordeeld of aan de daaraan door het BMA gestelde voorwaarden kan worden voldaan. In de onderhavige zaak heeft de minister in het desbetreffende besluit van 8 juli 2009 inzichtelijk gemaakt met welke concreet bij naam genoemde behandelaar in het land van herkomst – namelijk het hiervoor onder 2.4 vermelde State University Hospital te Skopje – contact zal worden opgenomen teneinde aan de door het BMA gestelde voorwaarde van fysieke overdracht te voldoen en de toezegging gedaan dat uitzetting van de vreemdeling niet zal plaatsvinden indien die fysieke overdracht niet geregeld kan worden. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet reeds bij de beoordeling of artikel 64 van de Vw 2000 op de vreemdeling van toepassing is, ervan heeft vergewist dat het mogelijk is dat bij de daadwerkelijke verwijdering aan de door het BMA gestelde voorwaarde van fysieke overdracht wordt voldaan. De in voormelde uitspraak van de Afdeling bedoelde vergewisplicht van de minister strekt niet zo ver dat reeds ten tijde van het nemen van het besluit

de fysieke overdracht, voor zover dit feitelijk al mogelijk zou zijn geweest, geregeld en gegarandeerd diende te zijn.

De grief slaagt.

2.7. In grief 2 betoogt de minister dat de rechtbank ten onrechte onder verwijzing naar haar oordeel, als bestreden in grief 1, grond heeft gezien het besluit van 8 juli 2009 waarbij de weigering om toepassing te geven aan de discretionaire bevoegdheid van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 is gehandhaafd, eveneens te vernietigen.

2.7.1. Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van grief 1 is overwogen, slaagt ook deze grief.

2.8. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij de beroepen van de vreemdelingen tegen de besluiten van 8 juli 2009 gegrond zijn verklaard en die besluiten zijn vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling die besluiten beoordelen in het licht van de daartegen door de vreemdeling in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.9. Voor zover de vreemdeling heeft aangevoerd dat de minister niet heeft voldaan aan zijn vergewisplicht terzake van de door het BMA aan zijn uitzetting verbonden voorwaarden, wordt overwogen dat ten aanzien van de voorwaarden dat de vreemdeling dient te worden begeleid door een psychiatrische verpleegkundige en dient te beschikken over de benodigde medicatie, geen grond bestaat om aan te nemen dat het niet mogelijk moet worden geacht dat bij de daadwerkelijke verwijdering aan die voorwaarden wordt voldaan. Nu dit, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, evenzeer geldt ten aanzien van de voorwaarde van fysieke overdracht van de vreemdeling, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister niet heeft voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht. Aan het betoog van de vreemdeling dat hij in zijn land van herkomst niet de benodigde medische behandeling kan verkrijgen, kan bij gebreke van een onderbouwing daarvan niet de door de vreemdeling gewenste betekenis worden toegekend.

De beroepsgrond faalt.

2.10. Aan de beroepsgronden die de vreemdeling voorts heeft aangevoerd tegen het besluit van 8 juli 2009 waarbij de afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'medische behandeling' is gehandhaafd, en die hiervoor niet zijn besproken, komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.11. Ten aanzien van het besluit van 8 juli 2009 waarbij de afwijzing van het verzoek van de vreemdeling om hem op de voet van artikel 3.4,

derde lid, van het Vb 2000 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen is gehandhaafd, heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister ten onrechte heeft geconcludeerd dat zijn situatie niet dermate schrijnend is dat aan hem verblijf hier te lande moet worden toegestaan. Daartoe heeft hij erop gewezen dat de minister bij de beoordeling van zijn medische situatie ten onrechte dezelfde criteria heeft gehanteerd als bij de beoordeling van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking 'medische behandeling'. Voorts acht de vreemdeling het onbegrijpelijk dat zijn situatie niet als uitzonderlijk wordt beschouwd, nu onbetwist is dat hij al meer dan vijf jaar ernstig ziek is.

2.11.1. Bij brief van 21 februari 2007 (Kamerstukken II, 19 637, nr. 1131) heeft de minister aan de Voorzitter van de Tweede Kamer uiteengezet welke werkwijze wordt toegepast bij de beoordeling van verblijfsaanvragen met een beroep op schrijnendheid. Volgens deze brief, voor zover thans van belang, worden omstandigheden die duiden op integratie in de Nederlandse samenleving als onvoldoende onderscheidend geacht en leiden deze derhalve op zichzelf niet tot verblijfsaanvaarding. Steeds moet daarenboven sprake zijn van bijkomende klemmende redenen van humanitaire aard. Als zodanige klemmende reden kunnen worden meegewogen ernstige medische problemen waardoor betrokkene niet zonder medische overdracht of medische begeleiding het land kan verlaten en vertrek uit Nederland dientengevolge zeer moeilijk te realiseren is, waarbij mede acht wordt geslagen op de aanwezigheid van noodzakelijke ononderbroken zorg in het herkomstland.

2.11.2. In het desbetreffende besluit van 8 juli 2009 heeft de minister, samengevat weergegeven, onder verwijzing naar voormelde brief van 21 februari 2007, overwogen dat niet is gebleken van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan met toepassing van de discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend. Daarbij heeft de minister zich ten aanzien van de medische problemen van de vreemdeling met name gebaseerd op het BMA-advies en overwogen dat er weliswaar sprake is van ernstige medische problemen, maar dat, nu de vreemdeling onder voorwaarden kan reizen en behandeling in Macedonië in medisch-technische zin mogelijk is, er geen sprake is van een bijkomende klemmende reden van humanitaire aard waaraan een zwaarwegende dan wel doorslaggevende wegingsfactor wordt toegekend. Voorts zijn de omstandigheden dat de vreemdeling geïntegreerd is, een bijdrage zou leveren aan de Nederlandse samenleving en de taal spreekt, niet aan te merken als onvoorziene bijzondere omstandigheden. Daarnaast is ook de korte periode van rechtmatig verblijf niet dermate onderscheidend om te kunnen spreken van een schrijnende situatie, aldus de minister.

2.11.3. Nu de minister blijkens de overwegingen in voormeld besluit de medische situatie van de vreemdeling heeft beoordeeld aan de hand van de in voormelde brief van 21 februari 2007 neergelegde werkwijze, bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister in zoverre een onjuist beoordelingskader heeft gehanteerd. In de omstandigheid dat de vreemdeling reeds langere tijd ernstig ziek is, heeft de minister in redelijkheid geen aanleiding hoeven zien om in het verblijf van de vreemdeling hier te lande te

berusten, nu de vreemdeling onder voorwaarden kan reizen en voor hem behandeling in Macedonië in medisch-technische zin mogelijk is.

2.12. Gezien het vorengaande zal de Afdeling de door de vreemdeling tegen de besluiten van 8 juli 2009 ingestelde beroepen alsnog ongegrond verklaren.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 23 februari 2010 in zaken nrs. 09/27631 en 09/27633, voor zover daarbij de door de vreemdeling tegen de besluiten van 8 juli 2009 ingestelde beroepen gegrond zijn verklaard en die besluiten zijn vernietigd;
- III. verklaart de door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaken tegen de besluiten van 8 juli 2009 ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

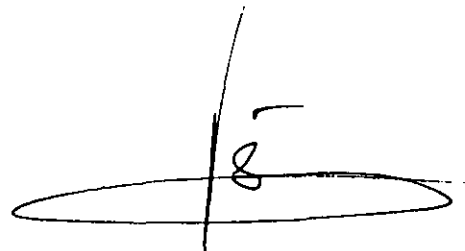
w.g. Graat
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 december 2010

434-601.

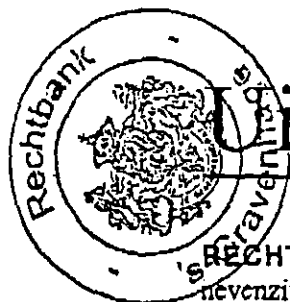
Verzonden: 1 december 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Meervoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummers: Awb 09/27631 en 09/27633

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Macedonische nationaliteit,
IND dossiernummer 0106.25.8105, eiser,
gemachtigde mr. J.T.A. Bos, advocaat te Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

IVO klake:		Zwolle
Dossier:		
UAD ontvangstdatum:		
Eislor:		
IND ontvangst datum:	24 FEB 2010	
Registratie in INDIS	naam medew: datum:	unit:
Invoer- controle	naam medew: datum:	unit:

1. Procesverloop

Eiser heeft verweerder op 10 november 2003 verzocht om toepassing van de zogenoemde discretionaire bevoegdheid als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Bij brief van 19 december 2003 is van de zijde van verweerdere rechtsvoorganger aangegeven dat er geen aanleiding bestaat om van deze bevoegdheid gebruik te maken. Eiser heeft tegen deze brief bezwaar gemaakt op 27 mei 2004.

Eiser heeft op 11 februari 2004 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische behandeling" ingediend. Bij besluit van 4 mei 2004 heeft verweerder de aanvraag buiten behandeling gesteld. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt op 27 mei 2004. Verweerder heeft bij besluit van 19 december 2005 het bezwaar gegrond verklaard en de aanvraag van 11 februari 2004 afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt op 10 januari 2006. Bij besluit van 10 mei 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard, welk besluit verweerder op 19 juli 2006 heeft ingetrokken. Bij besluit van 4 april 2007 heeft verweerder het bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit beroep ingesteld op 17 april 2007. Bij uitspraak van 24 december 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het beroep gegrond verklaard.

AWB 09/27631 en 09/27633

blad 2/8

Verweerder heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld, welk hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) bij uitspraak van 9 juni 2008 ongegrond is verklaard.

Eiser heeft op 17 maart 2009 beroepen ingediend tegen het uitblijven van besluiten op de bezwaarschriften van 27 mei 2004 en 10 januari 2006. Bij uitspraak van 18 juni 2009 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen binnen vier weken te beslissen.

Bij separate besluiten van 8 juli 2009 heeft verweerder de bezwaarschriften van respectievelijk 27 mei 2004 en 10 januari 2006 ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen beide besluiten van 8 juli 2009 beroep ingesteld op 30 juli 2009. Het beroep dat betrekking heeft op verweerders weigering om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid is geregistreerd onder nummer Awb 09/27631. Het beroep dat betrekking heeft op verweerders weigering om een vergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" te verlenen is geregistreerd onder nummer Awb 09/27633. De beroepen zijn voorzien van gronden bij brief van 31 augustus 2009.

Verweerder heeft op 8 oktober 2009 een verweerschrift ingediend.

De beroepen zijn ter zitting van 12 januari 2010 behandeld. Eiser is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Awb 09/27633

- 2.1 Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
- 2.2 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder 1, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), houden de in artikel 14, tweede lid, Vw bedoelde beperkingen verband met het ondergaan van medische behandeling.
- 2.3 Ingevolge artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 wordt een aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) indien het een vreemdeling betreft voor wie het, gelet op diens gezondheidstoestand, niet verantwoord is om te reizen.
- 2.4 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.46, eerste lid, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, onder een beperking verband houdend met het ondergaan van een medische behandeling worden verleend, indien Nederland naar het oordeel van Onze Minister het meest aangewezen land is voor het ondergaan van een noodzakelijke medische behandeling en de financiering van die medische behandeling naar het oordeel van Onze Minister deugdelijk is geregeld.
- 2.5 Ingevolge artikel 64 Vw 2000 blijft uitzetting achterwege zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van zijn gezinsleden niet verantwoord is

om te reizen.

- 2.6 In paragraaf B8/3.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is beschreven wat moet worden verstaan onder een medische noodsituatie. Krachtens B8/3.1 Vc 2000 ligt de medische noodsituatie in het verlengde van de aanvraag in verband met medische behandeling. Er hoeft derhalve niet separaat een aanvraag te worden ingediend indien in de oorspronkelijke aanvraag verblijf wegens medische redenen werd gevraagd. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning in verband met deze uitzonderingsbepaling dient betrokkene zich in Nederland te bevinden en dient er sprake te zijn van de situatie dat:
- stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan en
 - de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen en
 - de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting langer dan één jaar zal duren.

- 2.7 Verweerder heeft eiser in eerste aanleg vrijgesteld van het mvv-vereiste, omdat uit het BMA-advies van 29 juni 2005 was gebleken dat het voor hem toentertijd onverantwoord was om te reizen. In het besluit op bezwaar van 4 april 2007 heeft verweerder geoordeeld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 3.46 Vb 2000 en evenmin op grond van het beleid in hoofdstuk B8/3 Vc 2000 voor vergunningverlening in aanmerking komt. Tegen dit besluit is beroep ingesteld. De rechtbank heeft in haar vorengenoemde uitspraak van 24 december 2007, nadien door de Afdeling bij uitspraak van 8 juni 2008 bevestigd, onder meer overwogen dat eiser niet voldoet aan alle voorwaarden van artikel 3.46 Vb 2000, zodat verweerder terecht op grond van die bepaling de verblijfsvergunning heeft geweigerd. De rechtbank heeft voorts overwogen dat verweerder zich, gelet op BMA-adviezen van 29 juni 2005 en 3 januari 2007, op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser evenmin in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van paragraaf B8/3.2 Vc 2000. Bovendien moet naar het oordeel van de rechtbank eisers beroep op artikel 8 van het (Europees) Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) falen.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat te dien aanzien in het kader van de onderhavige procedure niet is gebleken van gewijzigde omstandigheden, zodat geen aanleiding bestaat om thans anders te oordelen ten aanzien van eisers aanspraken op vergunningverlening op grond van artikel 3.46 Vb 2000 en hoofdstuk B8/3 Vc 2000. De reden waarom de rechtbank in haar uitspraak van 24 december 2007 aanleiding heeft gezien het beroep gegrond te verklaren, was – kort gezegd – dat naar haar oordeel onvoldoende was duidelijk geworden waarom de vraag of eiser, gezien zijn medische klachten, in staat moet worden geacht te reizen, verschillend is beantwoord in de BMA-adviezen van respectievelijk 29 juni 2005 en 3 januari 2007.

Gelet op vorengenoemde uitspraken van de rechtbank en de Afdeling, en gelet op de inhoud van het thans bestreden besluit van 8 juli 2009 en de daartegen gerichte beroepsgronden, beperkt het onderhavige beroep zich tot de vraag of uitzetting van eiser in strijd moet worden geacht met artikel 3 EVRM en of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000, op grond waarvan uitzetting achterwege dient te blijven.

- 2.8 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat er geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3 EVRM en dat eiser niet in aanmerking komt

voor uitstel van vertrek op grond van artikel 64 Vw 2000. Verweerder baseert zich daarbij op een BMA-advies van 13 mei 2009. Blijkens dat advies is eiser bekend met een ernstig chronisch depressief stemmingsbeeld met stemmingscongruente kenmerken. Daarnaast is bij hem opvallend de psychomotorische retardatie die samenhangt met de depressieve stoornis. Eiser staat voor deze klachten onder behandeling. Bij uitblijven van behandeling is het mogelijk dat een medische noodsituatie op korte termijn ontstaat. Volgens de medisch adviseur is behandeling in medisch-technische zin in voldoende mate aanwezig in Macedonië. Eiser wordt in staat geacht te reizen, waarbij geldt dat enige medische voorzieningen noodzakelijk zijn, te weten begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige, de beschikking over medicatie en een fysieke overdacht op de plaats van bestemming aan de toekomstige behandelaars, zodat de behandeling kan worden voortgezet.

Met betrekking tot de fysieke overdracht van eiser naar Macedonië stelt verweerder zich door de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) te hebben laten informeren over de gestelde reisvoorwaarden, de mogelijkheid van overdracht en de directe voortzetting van de behandeling in Macedonië. Voordat de fysieke overdracht plaatsvindt, wordt de medische overdracht geregeld door DT&V. Als de medische overdracht niet geregeld kan worden, zal eiser niet worden uitgezet. Uitvoering van het BMA-advies betekent dat voor de uitzetting contact zal worden gelegd met het State University Hospital te Skopje, met welk ziekenhuis afspraken worden gemaakt over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen.

- 2.9 Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder niet heeft voldaan aan zijn vergewisplicht, waar het gaat om de aanwezigheid van de juiste medicijnen, de feitelijke toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling en de vraag aan DT&V of uitzetting onder de gestelde voorwaarden feitelijk mogelijk is. Uitzetting is volgens eiser in strijd met artikel 3 EVRM, omdat deze handeling, gelet op eisers gezondheidstoestand zoals die naar voren komt in alle medische rapportages, levensbedreigend is.
- 2.10 De rechtbank overweegt allereerst met betrekking tot het beroep op artikel 3 EVRM als volgt.
Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling (zoals met name de uitspraak van 11 augustus 2005, JV 2005, 367) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten vreemdeling, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijkens deze jurisprudentie slechts sprake zijn indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Uit het meergenoemde BMA-advies van 13 mei 2009 volgt dat behandeling in medisch-technische zin in voldoende mate aanwezig is in Macedonië. De medisch adviseur heeft in dat verband inlichtingen ingewonnen bij onder andere International SOS, waaruit is gebleken dat de voor eiser noodzakelijke behandeling in ieder geval aanwezig is in het State University Hospital in Skopje, en dat ook de voor eiser benodigde medicatie voorhanden is. De rechtbank is van oordeel dat, nu uit voornoemde informatie blijkt dat de voor eiser benodigde medische voorzieningen in Macedonië beschikbaar zijn, en nu bovendien niet is gebleken dat eiser zich in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, een beroep op artikel 3 EVRM geen doel kan treffen.
- 2.11 De rechtbank overweegt met betrekking tot de uitzettingsbepaling van artikel 64 Vw

2000 als volgt.

De Afdeling heeft in haar uitspraak van 4 september 2008 (LJN: BF0506) voor wat betreft de vergewisplicht toereikend geacht dat ten aanzien van de voorwaarde dat de vreemdeling bij zijn uitzetting begeleid dient te worden door een sociaal psychiatrische verpleegkundige, verweerder in het bestreden besluit het advies van het BMA heeft overgenomen en voorts heeft toegezegd dat DT&V zal toezien op de naleving van deze voorwaarde. Dit is naar het oordeel van de Afdeling evenwel anders ten aanzien van de voorwaarde dat na aankomst van de vreemdeling in zijn land van herkomst de overdracht en directe voortzetting van diens behandeling gegarandeerd dienen te zijn. Het advies van het BMA dat de behandeling voor de vreemdeling in zijn land van herkomst beschikbaar is, biedt naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende grond om aan te nemen dat het mogelijk moet worden geacht dat bij de daadwerkelijke verwijdering van de vreemdeling aan deze voorwaarde wordt voldaan. Het advies van het BMA ziet immers uitdrukkelijk slechts op de beschikbaarheid van de behandeling in medisch-technische zin en niet op de individuele toegankelijkheid daarvan, terwijl die gelet op de bewoordingen van de voorwaarde wel van belang is, aldus de Afdeling.

De rechtbank vat deze uitspraak aldus op dat daar waar het BMA voorwaarden heeft gesteld waarbij - blijkens de formulering - de individuele toegankelijkheid van belang is, verweerder in het kader van de op hem rustende vergewisplicht actief dient na te gaan of aan de gestelde voorwaarden kan worden voldaan. De rechtbank ziet zich hierin bevestigd door hetgeen de Afdeling in een vergelijkbare zaak bij uitspraak van 21 november 2008 (LJN: BG5703) heeft overwogen. Deze uitspraak ziet op een procedure waarin het BMA ten aanzien van de desbetreffende vreemdeling had aangegeven dat deze niet in staat werd geacht te reizen, tenzij voorafgaand aan de reis fysieke overdracht aan een arts in aansluiting op de reis wordt geregeld en gegarandeerd en vervolgens continuering van de medische behandeling in een medische instelling dan wel door een medisch behandelaar plaatsvindt. De Afdeling oordeelde ook in laatstgenoemde uitspraak dat verweerder zich ervan had dienen te vergewissen dat het mogelijk is de voorwaarden te vervullen waaronder de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen.

- 2.12 Onder verwijzing naar de hiervoor genoemde Afdelingsuitspraken overweegt de rechtbank dat verweerder zich bij de beoordeling van de vraag of artikel 64 Vw 2000 zich verzet tegen uitzetting, dient te richten op de gezondheidstoestand van eiser zoals die was ten tijde van het nemen van het besluit omtrent deze vrijstelling. Het BMA-advies van 13 mei 2009 moet naar het oordeel van de rechtbank aldus worden opgevat dat, zolang niet aan de daarin vermelde voorwaarden wordt voldaan, eiser door het BMA niet in staat wordt geacht te reizen. Nu ten tijde van het besluit op bezwaar niet was geregeld en gegarandeerd dat bij de verwijdering van eiser een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling zal plaatsvinden, heeft verweerder zich niet op basis van het BMA-advies op het standpunt kunnen stellen dat eiser in staat wordt geacht te reizen. De toezegging dat, indien niet aan de door het BMA vermelde voorwaarden kan worden voldaan, de vreemdeling niet zal worden uitgezet, is onvoldoende om het standpunt van verweerder te ondersteunen. Verweerder had zich ervan dienen te vergewissen dat het mogelijk is de voorwaarden te vervullen waaronder de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen. Nu dit niet is gebeurd, heeft verweerder niet op basis

AWB 09/27631 en 09/27633

blad 6/8

van het BMA-advies kunnen concluderen dat geen sprake (meer) is van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000.

- 2.13 Uit het vorenstaande volgt dat verweerder het bestreden besluit onzorgvuldig heeft voorbereid en ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Het beroep is dan ook gegrond. De rechtbank zal het besluit vernietigen wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen, met inachtneming van deze uitspraak.

Awb 09/27631

- 2.14 In geschil is de vraag of verweerders beslissing om eiser niet met toepassing van de zogenoemde discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning te verlenen, in rechte in stand kan blijven.
- 2.15 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Artikel 3.71, eerste lid, Vb 2000 bepaalt dat een dergelijke aanvraag in dat geval wordt afgewezen. Ingevolge artikel 17, eerste lid, Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige mvv. Voorts kan verweerder, ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000, het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.
- 2.16 Verweerder heeft naar aanleiding van een door de Tweede Kamer op 26 april 2005 aangenomen motie op grond van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 aan eiser vrijstelling verleend van het vereiste om over een geldige mvv te beschikken.
- 2.17 Ingevolge artikel 3.4, derde lid, Vb 2000, kan verweerder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 Vw 2000, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid van artikel 3.4 Vb 2000.
- 2.18 Verweerder stelt zich, onder verwijzing naar de brief van de Minister van Justitie van 21 februari 2007 (TK 2006-2007, 19 637, nr. 1131) aan de Tweede Kamer, waarin wordt aangegeven welke werkwijze wordt toegepast bij beoordeling van verblijfsaanvragen met een beroep op schrijnendheid, op het standpunt dat niet is gebleken van (zeer) bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan met toepassing van de discretionaire bevoegdheid een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend.
- 2.19 Eiser stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte dezelfde criteria hanteert als bij de beoordeling van de aanvraag van de vergunning tot verblijf om medische redenen. Eiser acht het onbegrijpelijk dat verweerder zijn situatie als niet uitzonderlijk beoordeelt, nu onbetwist is dat hij langer dan vijf jaar doodziek is.

AWB 09/27631 en 09/27633

blad 7/8

- 2.20 De rechtbank stelt vast dat verweerder het oordeel dat niet is gebleken van zeer bijzondere individuele omstandigheden die nopen tot toepassing van de discretionaire bevoegdheid, in belangrijke mate heeft gebaseerd op het meergenoemde BMA-advies van 13 mei 2009. Verweerder heeft daarbij - kort gezegd - aangegeven dat de medische toestand van eiser weliswaar ernstig is, maar dat, nu eiser onder voorwaarden kan reizen en een behandeling in Macedonië in medisch-technische zin mogelijk is, er geen sprake is van een bijkomende klemmende reden van humanitaire aard waaraan een zwaarwegende dan wel doorslaggevende wegingsfactor wordt toegekend. Nu de rechtbank – zoals blijkt uit hetgeen is overwogen in de rechtsoverwegingen 2.11 tot en met 2.13 – het bestreden besluit in de samenhangende zaak 09/27633 zal vernietigen op de grond dat verweerder zich in die zaak niet zonder nader onderzoek heeft mogen baseren op het BMA-advies van 13 mei 2009, moet worden vastgesteld dat ook de grondslag aan het onderhavige besluit is komen te ontvallen, zodat dit besluit niet in stand kan blijven.
- 2.21 Het bestreden besluit is onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd en dient te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen, met inachtneming van deze uitspraak.

Proceskosten

- 2.22 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs heeft moeten maken.

Schadevergoeding

- 2.23 Eiser heeft verzocht om vergoeding van immateriële schade, omdat verweerder niet op de bezwaarschriften heeft beslist binnen een redelijke termijn zoals onder meer naar voren komt in artikel 6 EVRM. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.
- 2.24 Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 3 december 2008 (JV 2009, 114) is artikel 6 EVRM op zich niet van toepassing in vreemdelingrechtelijke procedures, maar kan een vreemdeling desondanks in aanmerking komen voor vergoeding van immateriële schade, omdat de rechtszekerheid, als algemeen aanvaard rechtsbeginsel dat aan artikel 6 EVRM mede ten grondslag ligt, evenzeer geldt binnen de nationale rechtsorde en los van die verdragsbepaling. Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 24 december 2008 (AB 2009, 213) is in zaken als de onderhavige – bestaande uit een bezwaarschriftprocedure en twee rechterlijke instanties – in beginsel een totale lengte van de procedure van ten hoogste vijf jaar redelijk, waarbij de behandeling van het bezwaar ten hoogste één jaar mag duren, de behandeling door de rechtbank twee jaar en de behandeling in hoger beroep eveneens twee jaar. Een overschrijding van de termijn in één van de fases kan echter gecompenseerd worden door een snellere behandeling in een andere fase. In het geval niet bij de Afdeling, maar al bij de rechtbank een beroep wordt gedaan op overschrijding van de redelijke termijn, geldt daar een termijn van drie jaar, te weten één jaar voor de behandeling van het bezwaarschrift en twee jaar voor de behandeling in beroep, zo blijkt uit de

AWB 09/27631 en 09/27633

blad 8/8

Afdelingsuitspraken van 4 maart 2009 (JB 2009, 82) en 17 april 2009 (JV 2009, 240). Bij overschrijding van de redelijke termijn bedraagt de schadevergoeding € 500,- per half jaar of per deel daarvan.

In het licht van de vorengenoemde uitgangspunten ziet de rechtbank aanleiding de redelijke termijn (vanaf de indiening van het bezwaarschrift tot de uitspraak in het onderhavige beroep) in de procedure met nummer Awb 09/27631 vast te stellen op drie jaar, en in de procedure met nummer Awb 09/27633 op vijf jaar.

Gelet hierop moet worden geconcludeerd dat in de procedure met nummer Awb 09/27631 (waarin het bezwaarschrift dateert van 27 mei 2004) de redelijke beslistermijn is overschreden met ruim tweeënehalf jaar, en in de procedure met nummer Awb 09/27633 (waarin het eerste bezwaarschrift eveneens dateert van 27 mei 2004) met ruim een half jaar. De rechtbank stelt vast dat de overschrijding in beide procedures te wijten is aan vertraging in de bezwaarfase, zodat de uit die overschrijding voortvloeiende schade ten laste dient te komen van verweerder. Gelet hierop ziet de rechtbank aanleiding verweerder te veroordelen tot betaling van schadevergoeding aan eiser ten bedrage van (zes maal € 500,- in Awb 09/27631 en twee maal € 500,- in Awb 09/27633 =) totaal € 4.000,-.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de besluiten van 8 juli 2009;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de bezwaren dient te beslissen, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder tot betaling aan eiser van een schadevergoeding ten bedrage van € 4.000,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, aan de griffier te voldoen;
- gelast dat verweerder het griffierecht ad totaal € 300,- aan eiser vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J.C. Hangx, voorzitter, mr. A.I. van der Kris en mr. L.G. Wijma, rechters, en door de voorzitter en mr. M.H.B. Bokseveld als griffier ondertekend.

Uitgesproken in het openbaar op 23 FEB 2010

De griffier is buiten staat de uitspraak mede te ondertekenen.

Afschrift verzonden op:

23 FEB 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

1 8 MRT 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. D.W. Stevens,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 23 februari 2010
met kenmerk AWB 09/27633 en 09/27631

Inzake:
met IND-kenmerk 0106-25-8105
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. J.T.A. Bos
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging

Postbus 40052, 8004 OB Zwolle

Contactpersoon:
mevr. mr. J.C. van Y Goor
Tel. 038-8886926

1. Inleiding

- 1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 23 februari 2010, verzonden op 23 februari 2010, met kenmerk AWB 09/27633 en 09/27631 (productie 1), in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de separate beschikkingen van 8 juli 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot betaling van schadevergoeding aan verweerder ten bedrage van € 4.000,- en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 10 november 2003 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw), met als doel toepassing van de zogenoemde discretionaire bevoegdheid als bedoeld in artikel 3 4, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb).
- 2.2. Op 11 februari 2004 heeft verweerder daarnaast een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, met als doel "medische behandeling".
- 2.3. Bij besluit van 4 april 2007 heeft appellant het bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 24 december 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het beroep gegrond verklaard. Appellant heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld, welk hoger beroep door uw Afdeling bij uitspraak van 9 juni 2008 ongegrond is verklaard.
- 2.4. Bij separate besluiten van 8 juli 2009 heeft appellant de bezwaarschriften van respectievelijk 27 mei 2004 en 10 januari 2006 ongegrond verklaard.
- 2.5. Daarnaast is bij het besluit inzake de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, met als doel "medische behandeling" van 8 juli 2009 besloten geen toepassing te geven aan artikel 64 Vw.
- 2.6. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank te 's-Gravenhage het daartegen door verweerder ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"(...). Het BMA-advies van 13 mei 2009 moet naar het oordeel van de rechtbank aldus worden opgevat dat, zolang niet aan de daarin vermelde voorwaarden wordt voldaan, eiser door het BMA niet in staat wordt geacht te reizen.
Nu ten tijde van het besluit op bezwaar niet was geregeld en gegarandeerd dat bij de verwijdering van eiser een directe fysieke overdracht aan een arts (op het vliegveld) in aansluiting op de reis en vervolgens continuering van de medische behandeling zal plaatsvinden, heeft verweerder zich niet op

basis van het BMA-advies op het standpunt kunnen stellen dat eiser in staat wordt geacht te reizen. De toezegging dat, indien niet aan de door het BMA vermelde voorwaarden kan worden voldaan, de vreemdeling niet zal worden uitgezet, is onvolduende om het standpunt van verweerder te ondersteunen. Verweerder had zich ervan dienen te vergewissen dat het mogelijk is de voorwaarden te vervullen waaronder de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen. Nu dit niet is gebeurd, heeft verweerder niet op basis van het BMA-advies kunnen concluderen dat geen sprake (meer) is van een situatie als bedoeld in artikel 64 Vw 2000."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.20 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"(...). Nu de rechtbank - zoals blijkt uit hetgeen is overwogen in de rechtsoverwegingen 2.11 tot en met 2.13 - het bestreden besluit in de samenhangende zaak 09/27633 zal vernietigen op de grond dat verweerder zich in die zaak niet zonder nader onderzoek heeft mogen baseren op het BMA-advies van 13 mei 2009, moet worden vastgesteld dat ook de grondslag aan het onderhavige besluit is komen te ontvallen, zodat dit besluit niet in stand kan blijven."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.13, 2.21 en 2.22 op pagina 6 en 8. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Ingevolge artikel 64 van de Vw blijft uitzetting achterwege, zolang het gelet op de gezondheidstoestand van de vreemdeling of die van een van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen.
- 4.2. Volgens paragraaf B8/10 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc) blijft uitzetting op grond van artikel 64 van de Vw achterwege indien:
- de medisch adviseur aangeeft dat het vanwege de gezondheidstoestand van de vreemdeling of één van zijn gezinsleden niet verantwoord is om te reizen; of
 - de stopzetting van de medische behandeling een medische noodsituatie zal doen ontstaan; en
 - de medische behandeling van de betreffende medische klachten niet kan plaatsvinden in het land van herkomst of ander land waarheen betrokkene zich kan verwijderen; en
 - de medische behandeling ter voorkoming van het ontstaan van deze noodsituatie naar verwachting één jaar of korter zal duren.
- 4.3. Ingevolge paragraaf B8/3.1 van de Vc wordt onder medische noodsituatie die situatie verstaan, waarbij de vreemdeling lijdt aan een stoomis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke of lichamelijke schade. Onder 'op korte termijn' wordt verstaan binnen een termijn van drie maanden.

- 4.4. Voorts vermeldt paragraaf B8/3.1 van de Vc dat omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen, niet bij de beoordeling worden betrokken.
- 4.5. In het BMA-advies van 13 mei 2009 dat ten grondslag ligt aan de thans door de rechtbank vernietigde besluiten, heeft de arts van het BMA de vraag of verweerder kan reizen onder 4a van zijn nota bevestigend beantwoord. Daaraan heeft hij toegevoegd wel aanwijzingen te hebben dat enige medische voorziening voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is, namelijk begeleiding door een psychiatrisch verpleegkundige, de beschikking over de medicatie en een fysieke overdracht op de plaats van bestemming aan de toekomstige behandelaars zodat de behandeling kan worden voortgezet.
- 4.6. De rechtbank heeft bij de beoordeling van de bij haar bestreden besluiten twee uitspraken van uw Afdeling betrokken.
- 4.7. In rechtsoverweging 2.11 haalt zij de uitspraak van uw Afdeling van 4 september 2008 (nr. 20070887/1, www.raadvanstate.nl) aan. In de zaak waarop deze uitspraak ziet, had de Staatssecretaris zich in verband met de reisvoorwaarden uitsluitend gebaseerd op een BMA-advies dat in de bewoordingen van uw Afdeling "uitdrukkelijk slechts ziet op de beschikbaarheid van behandeling in medisch-technische zin en niet op de individuele toegankelijkheid daarvan". De rechtbank wijst hierbij op het onderscheid dat uw Afdeling maakt ten aanzien van de voorwaarde dat na aankomst van de vreemdeling in zijn land van herkomst de overdracht en directe voortzetting van diens behandeling gegarandeerd dienen te zijn en de situatie waarin dat niet het geval is.
- 4.8. In dezelfde rechtsoverweging wijst de rechtbank voorts ter bevestiging van haar oordeel naar de uitspraak van uw Afdeling van 21 november 2008 (nr. 200805776/1, www.raadvanstate.nl). Ook in de zaak waarop deze uitspraak ziet oordeelt uw Afdeling dat de Staatssecretaris zich ervan had dienen te vergewissen dat het mogelijk is de reisvoorwaarden te vervullen waaronder of de vreemdeling bij daadwerkelijke verwijdering in staat is te reizen.
- 4.9. Hoewel in de zaak waarop een nader te noemen uitspraak van uw Afdeling van 7 september 2009 ziet geen fysieke overdracht aan de orde was, sluiten de algemene overwegingen in deze uitspraak aan bij de hiervoor aangehaalde overwegingen uit de beide andere uitspraken.

In deze uitspraak oordeelt uw Afdeling in algemene zin dat van belang is of redelijkerwijs te verwachten valt dat aan de in het BMA-advies gestelde voorwaarden zal kunnen worden voldaan op het tijdstip van vertrek uit Nederland.

Zie:

ABRS 7 september 2009, nr 200809022/1/V1, (productie 2).

De vraag is, zo leidt de Minister uit het slot van deze uitspraak af, of grond bestaat voor het oordeel dat het op voorhand onmogelijk moet worden geacht bij een uitzetting aan de in een advies van het BMA gestelde voorwaarden te voldoen.

- 4.10. Uit de antwoorden onder 5a en 5b in de nota blijkt dat voor verweerder in Macedonië (in medisch-technische zin) behandelmogelijkheden aanwezig zijn. Psychiatrische behandeling is volgens de nota verkrijgbaar in het State University Hospital te Skopje, Macedonië. De medicatie of equivalente medicatie is verkrijgbaar.
- 4.11. De Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) heeft ten aanzien van de voorwaarde van fysieke overdracht al in verschillende landen ervaring opgedaan, bijvoorbeeld bij uitzetting naar Marokko, Algerije, Georgië en Kameroen. In de bestreden beschikking op bezwaar, in de zesde alinea op bladzijde 5 is verwoord dat uitvoering van het BMA-advies voor DT&V betekent dat voor de uitzetting contact zal worden gelegd met het State University Hospital te Skopje. Met het State University Hospital worden afspraken gemaakt over de datum en de wijze waarop de medische behandeling wordt overgedragen. Niet in te zien valt waarom een dergelijke overdracht in geval van Macedonië (en in dit geval van verweerder) op voorhand als onmogelijk zou moeten worden bestempeld.
- 4.12. Aldus heeft de Staatssecretaris er in de beschikking blijk van gegeven dat hij zich heeft laten informeren over de mogelijkheid van fysieke overdracht aan een arts en aansluitende voortzetting van de behandeling, zoals verwoord in de uitspraak van uw Afdeling van 4 september 2008. Gelet op de informatie van DT&V (en de inhoud van het advies van het BMA) meent de Minister dat in de beschikking op bezwaar op voldoende mate is uiteengezet dat redelijkerwijs te verwachten valt dat aan de in het advies van 13 mei 2009 genoemde voorwaarden op het tijdstip van vertrek uit Nederland kan worden voldaan. Het is niet op voorhand onmogelijk dat aan die voorwaarden, in het bijzonder ook die van een fysieke overdracht kan worden voldaan.
- 4.13. Door te overwegen als de rechtbank heeft gedaan in de bij deze grief aangevallen overwegingen, heeft de rechtbank het vorenstaande miskend. Aldus heeft de rechtbank dit beroep ten onrechte gegrond verklaard.

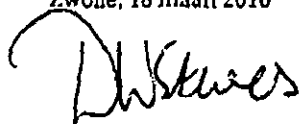
Ad grief 2

- 4.14. Hetgeen in de toelichting op de eerste grief door de Minister is uiteengezet brengt met zich mee dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de grondslag aan het besluit betreffende de aanvraag van verweerder om een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 Vw met als doel toepassing van de zogenoemde discretionaire bevoegdheid als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, Vb van de Staatssecretaris is komen te ontvallen.
- 4.15. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5. **Conclusie**

- 5.1. De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de besluiten van 8 juli 2009 ingestelde beroepen.

Zwolle, 18 maart 2010

Gemachtigde,

mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052, 8004 DB Zwolle
telefoon 038-8886926
telefax 038-8886557*